

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การ แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารและการจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมองค์การ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ ข้อมูลพื้นฐานบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสังเคราะห์มาเป็นตัวแปรในการวิจัยในครั้งนี้ โดยที่ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ทักษะคนดี แรงจูงใจ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์การ สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์องค์การ ทรัพยากรการบริหาร ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 มิติ ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านนโยบายและกฎหมาย 3) ด้านการบูรณาการและระบบงาน 4) ด้านการมีส่วนร่วม 5) ด้านการติดตามประเมินผล และ 6) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรบ้านพักเด็กและ

ครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาบริการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 279 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย เครื่องมือที่ใช้คือเป็นแบบสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาวิจัยผู้วิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ภารกิจงานเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับสูง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.79

เมื่อพิจารณาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงาน พบว่า ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับสูง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.02

เมื่อพิจารณาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายชื่อของแบบสอบถามในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรู้ “หน่วยงานได้ให้บริการและเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนและผู้เข้ารับบริการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมได้เป็นอย่างดี” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับสูง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านนโยบายและกฎหมาย “ข้าราชการมีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและสามารถนำมาใช้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.84 ด้านการบูรณาการและระบบงาน “ มีการจัดระบบการสื่อสารภายในอย่างทั่วถึง เช่น โทรศัพท์ภายใน การใช้การติดต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ฯลฯ” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.76 ด้านการมีส่วนร่วม “ หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมของส่วนราชการอื่น ๆ นอกจากงานบ้านพักเด็กและครอบครัว” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านการติดตามประเมินผล “ มีการกำหนดมาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.80 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ “หน่วยงานมีความพยายามที่จะเข้าถึงความต้องการและให้ความสำคัญแก่ผู้รับบริการอยู่ตลอดเวลา” มากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.09

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัวกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยในแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านทัศนคติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านกลยุทธ์ของ องค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของ มนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัวกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของ มนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร มีเพียง ด้านทัศนคติ และด้านแรงจูงใจ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของ มนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัวกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 54.6 โดยที่ด้านภาวะผู้นำไม่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน พบว่า กลยุทธ์องค์กร โครงสร้างองค์กร ทรัพยากรการ บริหาร สมรรถนะองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 83.2

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพัก เด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 69.0

อภิปรายผล

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาว่าองค์กรที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แลไหน เพียงใดหรืออีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ (วรเดช จันทรศร, 2554, หน้า 16) ซึ่ง Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-488) ได้กล่าวถึงตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้ตั้งชื่อตัวแบบนี้ว่า “A Model of the Policy Implementation Process” ประกอบไปด้วยตัวแปรหลัก 6 ตัวดังนี้

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy Standards and Objectives) องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในกำหนดการปฏิบัติตามนโยบาย คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย เพราะวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย คือ ปัจจัยกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายนโยบาย ในบางกรณีวัตถุประสงค์ และมาตรฐานนโยบายโดยตัวของมันเอง เป็นตัวการที่ช่วยให้ง่ายต่อการวัด ทั้งนี้การวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายจะกระทำได้ชัดเจนเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2. ทรัพยากรนโยบาย (Policy Resources) ทรัพยากรนโยบาย คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ทรัพยากรนโยบายอาจรวมถึง เงินและสิ่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ในแผนงาน ทรัพยากรเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือช่วยให้ความสะดวกต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (Inter-Organizational Communication and Enforcement Activities) การสื่อสารระหว่างองค์กร คือ การสื่อสารเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงาน โครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน

4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Implementing Agencies) ได้แก่ สมรรถนะและขนาดของทีมงานในหน่วยงาน ระดับความเข้มข้นของการควบคุมบังคับบัญชาของหน่วยงานย่อยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน การสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหารความมีชีวิตชีวาขององค์กร ระดับการสื่อสารระบบเปิดในองค์กร และความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ระหว่างองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบายหรือองค์กรที่ประกาศใช้นโยบาย

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (Economic, Social and Political Conditions) ต้องคำนึงถึง การจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเพียงพอ

ต่อการส่งเสริมให้แผนงานโครงการประสบผลสัมฤทธิ์หรือไม่ ธรรมชาติของ ความเห็นสาธารณะ เป็นอย่างไร จุดเด่นของนโยบายสัมพันธ์กับ ประเด็นนโยบายอย่างไรชนชั้นนำชอบหรือไม่ชอบ นโยบายที่นำไปปฏิบัติ นั้น กลุ่มหลากหลายในสังคม รวมทั้งกลุ่มผลประโยชน์ภาคเอกชนคิดค่าหรือ สนับสนุนการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ

6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) ได้แก่ 1) ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย 2) ทศคติต่อนโยบาย และ 3) ความเข้มข้นของทัศนคติ

บ้านพักเด็กและครอบครัว เป็นหน่วยงานภาครัฐ ที่ขึ้นตรงต่อ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่จะต้องนำนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ ของรัฐบาล หรือกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไปปฏิบัติ ซึ่งยุทธศาสตร์ความมั่นคงของ มนุษย์ พ.ศ. 2556-2566 ก็เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายภาครัฐ ที่บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการ เด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ความมั่นคงของมนุษย์เป็นเรื่อง ของความมั่นคงของปัจเจกบุคคลและชุมชน มีความหมายถึง สภาพที่พ้นไปจากความต้องการ พื้นฐาน และความหวาดกลัว แนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน การ ปลอดภัยจากความขัดแย้ง ความยุติธรรม และการขาดเสถียรภาพทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อ ผนวกกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน โลกแล้วแต่ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทบทวน ธรรมชาติ ขอบเขตและความหมายของความมั่นคงของมนุษย์ในภาวะปัจจุบันรวมถึงการสร้าง มาตรการจัดการกับความไม่มั่นคงของมนุษย์ที่ไม่ใช่เป็นเพียงฝ่ายสนอง และไม่เกี่ยวข้องกับภาวะ จุกจิกในการจัดการกับภาวะตื่นตระหนกหรือความอ่อนไหวหลักๆ ที่เกิดขึ้นทั่วไป จึงเป็นเรื่อง จำเป็นที่จะต้องมีการทำงานด้านความมั่นคงของมนุษย์ในเชิงรุกให้มากขึ้นเพื่อจะเป็น แนวทางให้ภาครัฐและภาคีในสังคมได้ประสานการทำงานเพื่อจะเสริมศักยภาพในการจัดการกับ ความเสี่ยง (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ออนไลน์, 2558)

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2566 ในระดับบ้านพักเด็กและ ครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่จะต้อง นำไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบด้วย

มิติที่ 1 ด้านความรู้

มิติที่ 2 ด้านนโยบายและกฎหมาย

มิติที่ 3 ด้านการบูรณาการและระบบงาน

มิติที่ 4 ด้านการมีส่วนร่วม

มิติที่ 5 ด้านการติดตามประเมินผล

มิติที่ 6 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับสูง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยทั้งสามปัจจัยดังกล่าว ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือมีอิทธิพลมากที่สุด นั้นแสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมภายในเป็นสิ่งสำคัญประเด็นแรกที่จะทำให้การดำเนินงานไปปฏิบัติประสบความสำเร็จได้ด้วยดีไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างองค์กร สมรรถนะองค์กร กลยุทธ์ขององค์กร และทรัพยากรการบริหาร ล้วนมีความสำคัญต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำไปปฏิบัติ

ดังนั้นผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทั้งสามปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร

นโยบายที่จะประสบผลสัมฤทธิ์ได้จึงต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์กรยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณตัวแบบนี้จึงเป็นความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคของการนำไปปฏิบัติโดยการแก้ที่ตัวองค์กร เช่น การขาดเงินทุน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่าง ๆ (วรเดช จันทรศร, 2554, หน้า 131)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร นั้นมีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการที่จะนำพาองค์กรก้าวไปข้างหน้า และไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ในส่วนของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ก็คือการนำนโยบายของหน่วยงานบังคับบัญชาไปปฏิบัติได้สัมฤทธิ์ผล หรือ การที่หน่วยงานสามารถดำเนินการตามกระบวนการทำงานที่ได้วางไว้ตามยุทธศาสตร์ในแต่ละระดับได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะประสบปัญหาทางด้าน การขาดแคลนบุคลากร เหมือนหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ และผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง (2555) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยใน เรื่อง “ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558” จากผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ยังไม่มีความพร้อมที่สมบูรณ์แต่มีการตื่นตัวในการเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์การ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่วนปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการเตรียมความพร้อมคือ ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ มีการกำหนดแผนและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน งบประมาณพร้อม ผู้บริหารต้องสนับสนุนอย่างจริงจังในทุกรูปแบบ และบุคลากรในหน่วยงานทุกองค์ต้องให้ความสำคัญ ร่วมมืออย่างจริงจัง และ อลงกต แผนสนธิ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ ปัญหาด้าน บุคลากร ปัญหาจากระบบอุปถัมภ์ในองค์กร ปัญหาด้านการขาดแคลนงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ ปัญหาด้านการกระจายอำนาจ ปัญหาด้านโครงสร้าง และปัญหาด้านสถานที่

ซึ่งที่ผ่านมาบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความรู้ และสามารถให้คำแนะนำในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ อีกทั้งทัศนคติ ของบุคลากรในองค์กรก็มีความพึงพอใจที่องค์กรได้สนับสนุนการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ ความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จากการศึกษาที่ได้รับความยอมรับนับถือจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน และประชาชน

ถึงแม้ว่าปัจจัยด้านบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ทัศนคติ และแรงจูงใจ จะนำพา ให้บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2557 ก็ตามแต่ก็ยังประสบปัญหาทางด้านบุคลากร เหมือนกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขาดแคลนบุคลากร การพัฒนาบุคลากรที่ เหมาะสม รวมถึงการที่ยังไม่เข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ ของหน่วยงาน เป็นต้น

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน

ปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสูงสุดสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ก็คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งประกอบไปด้วย วัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างองค์กร

สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์ขององค์การ และทรัพยากรการบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ ความพยายามที่จะตัดสิ้นความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่งและกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (William, 1971, p. 144) ซึ่งองค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใดหรืออีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ (วรเดช จันทรศร, 2554, หน้า 16)

สอดคล้องกับการศึกษาของ ฟิรฟงส์ ราฟิงจิตต์ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาองค์การภาครัฐแนวใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” ผลจากการวิจัยดังกล่าวพบว่า เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยการบริหารองค์การที่จะช่วยเสริมสร้างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมากที่สุด คือ วัฒนธรรมองค์การ (วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (การมีอิทธิพลต่ออุดมการณ์) และการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (พัฒนาจากภายนอกภาคราชการ) ตามลำดับ ส่วนระดับการบริหารแบบมุ่งสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีมิติด้าน ประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิผลและมิติด้านการพัฒนาองค์การมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ พบว่าการบริหารองค์การทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม สามารถพยากรณ์ความเป็นไปได้ที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และมีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารองค์การกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จุดเด่นประการหนึ่งที่ได้เห็นได้เด่นชัดก็คือ การมีวัฒนธรรมองค์การในลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม โครงสร้างองค์การมีการกำหนดบทบาท และอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน สมรรถนะองค์การที่สามารถแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง สามารถผ่อนหนักเป็นเบาและหาทางออกได้เสมอ กลยุทธ์ขององค์การที่มีการลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติงานที่จะทำก่อน-หลัง อยู่เสมอ

และประการสุดท้ายคือการใช้ทรัพยากรการบริหารที่มีการนำวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น และเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์เป็นอย่างมากเพียงใดก็ตาม แต่องค์การอย่างบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ยังประสบปัญหาทางด้านโครงสร้างองค์กร หรือปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขาดการบูรณาการในการทำงานระหว่างหน่วยงาน ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานยังมีอุปสรรคอยู่บ้าน แต่ด้วยสมรรถนะองค์การของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเอง ก็ทำให้สามารถแก้ปัญหาอุปสรรคนานัปการมาด้วยดี

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลต่อปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์การทรัพยากรองค์การสำหรับการนำแผนงานไปปฏิบัติ คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ และผลกระทบของแผนงานผ่านปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ทรัพยากรองค์การ และคุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ และผลการปฏิบัติงานและผลกระทบของแผนงานจะส่งผลกระทบต่อกลับไปสู่ปัจจัยสภาพแวดล้อมอีกต่อหนึ่ง ความเข้าใจในเงื่อนไขทาง สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแผนการกระจายอำนาจ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบรรลุความสำเร็จของแผนงาน โดยเฉพาะอิทธิพลของปัจจัยสภาพแวดล้อมอาจมีลักษณะเป็นปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางความสำเร็จของแผนงานก็ได้ โดยปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อมที่สำคัญได้แก่ 1) รูปแบบทางการเมือง 2) โครงสร้างการกำหนดนโยบาย 3) ข้อจำกัดทางทรัพยากร 4) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม 5) ผลประโยชน์ของแผนงานต่อองค์การ 6) ความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร ความเชื่อมโยงระหว่างองค์การ และการจัดการเชิงบูรณาการ (Cheema and Rondinelli, 1983, p. 16)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ในการศึกษานี้ ประกอบไปด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุกตัวแปร นั้นแสดงให้เห็นว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐ ไม่ควรที่จะละเลยปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมที่องค์การดำรงอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่จะต้องทำงานใกล้ชิดกับสังคมอย่างบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวง

พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ด้วยแล้วจึงจำเป็นต้องศึกษาบริบททางด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างท้องแท้ ดังผลการศึกษาของ อลงกต แพนสนิท (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมาประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยทางด้านทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางการจัดหา ส่งเสริม ควบคุม ประเมินผล และการให้คุณให้โทษบุคลากร รวมทั้งปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร โดยเมื่อมีการวิเคราะห์ผลโดยวิธีการถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายความเป็นไปได้ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้นคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร และปัจจัยด้านทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ปัจจัยด้านทัศนคติของเจ้าหน้าที่

บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในหลายหน่วยงานก็ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดด้วยทำให้นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างลงตัว ซึ่งการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งผลต่อการบริหารงานหรือการปฏิบัติงานให้ได้ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ประเด็นปัญหาทางสังคมที่สำคัญก็คือปัญหาความยากจนมีผลต่อจำนวนผู้ที่มาเข้ารับบริการหรือกลุ่มเป้าหมาย และในประเด็นสุดท้ายเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลต่อวิธีการบริหารงานและปฏิบัติงานบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ-ประชาสังคม ซึ่งจะเอื้อให้เกิดการพัฒนาทิศทางการยุทธศาสตร์แบบล่างขึ้นบน ซึ่งจะช่วยเสริมกับการกำหนดยุทธศาสตร์ของภาครัฐในปัจจุบัน นอกจากนี้เครือข่ายดังกล่าวยังสามารถมีบทบาทสำคัญในขั้นตอนอื่น ๆ ของกระบวนการนโยบายสาธารณะ รวมทั้งการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลนโยบาย

1.2 ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสร้างกลไกการมีส่วนร่วม ควรมีการออกกฎหมายส่งเสริมองค์กรในภาคประชาสังคม เพื่อเข้าร่วมดำเนินการกิจต่าง ๆ ในด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการดูแลสภาพแวดล้อมของชุมชน การดูแลเด็กเยาวชน และผู้สูงอายุ หรืองานในเชิงสวัสดิการชุมชนและสังคม เป็นต้น

1.3 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในฐานะหน่วยงานหลักด้านความมั่นคงของมนุษย์ ควรมีการพัฒนาเครือข่ายและ โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานความร่วมมือดังกล่าวอาจเป็นความร่วมมือแบบทวิภาคี พหุภาคี ฯลฯ ตามความเหมาะสม และในการทำความเข้าใจหรือโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ควรสนับสนุนให้แต่ละหน่วยงานชักชวนภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องมาร่วมงานด้วย

2. ข้อเสนอแนะเชิงการบริหาร

2.1 ควรมีการเผยแพร่สาระสำคัญของ ของกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ในสถานศึกษา ชุมชนต่างๆ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมให้กับเด็กและครู รวมถึงประชาชนทั่วไป ให้เข้าใจในหน้าที่และบทบาทของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในเด็กและเยาวชน และความรุนแรงในครอบครัว

2.2 ควรมีการจัดทำแผนการดำเนินงาน กระบวนการ อย่างเป็นระบบ เพื่อการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานในต่าง ๆ ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกันอย่างเป็นระบบ จะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและครบทุกมิติ

2.3 ควรมีการจัดสรรอัตรากำลังบุคลากร ให้มีจำนวนที่สอดคล้องกับภาระงานที่มีการที่มีกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย บางครั้งทำให้เกิดมีความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพของบุคลากรและผู้รับบริการ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องทั้งภายในหน่วยงาน และต่างหน่วยงานเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ระหว่างกัน ให้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของกันและกันมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาตัวแปรทางด้านภาวะผู้นำของการน่านโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากในการศึกษานี้ ภาวะผู้นำไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายไปปฏิบัติเท่าที่ควร อาจเกิดจากตัวแปรแทรกซ้อนก็เป็นได้

3.2 ควรมีการศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในภูมิภาคอื่นของไทย เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในภูมิภาคอื่น

3.3 ควรศึกษามีการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายไปปฏิบัติในเชิงเปรียบเทียบ
ในองค์กรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน